

ГЛАВА 10.

1 Истина, истина ви казувамъ, който не влѣзва прѣзъ врата-та въ кошарж-тѣ на овцы-тѣ, но прѣлазя отъ другадѣ, той е крадецъ и разбойникъ. А който влѣзува прѣзъ врата-та пастырь е на овцы-тѣ. Нему вратарь-тѣ отваря, и овцы-тѣ слушатъ гласъ-тѣ му, и свои-тѣ овцы по име зове, и гы извожда. И когато искара овцы-тѣ си вѣнѣ, ходи прѣдъ тѣхъ; и овцы-тѣ идѣтъ вслѣдъ него, защото знаѣтъ гласъ-тѣ му.
 5 А вслѣдъ чужденецъ не щажтъ оти, но ще побѣгнѣтъ отъ него; защото гласъ-тѣ на чужденцы-тѣ не знаѣтъ. Тѣзи притчѣ имъ рече Іисусъ;
 6 но тѣ не разумѣхѫ що бѣ това което имъ говорѣше.

7 Тогазъ пакъ имъ рече Іисусъ: Истина, истина ви казувамъ, че азъ съмъ врата-та на овцы-тѣ. Всички, които сѫ дошли прѣди мене, крадци сѫ и разбойници; но овцы-тѣ гы не послушахѫ.
 9 Азъ съмъ врата-та; прѣзъ мене, ако влѣзе нѣкой, спасенъ ще бѫде, и ще влѣзе и ще излѣзе,
 10 и паша ще намѣри. Крадецъ-тѣ не иде, освѣнъ да открадне, да заколе и да погуби; азъ дойдохъ за да иматъ животъ, и да го иматъ прѣизобилно. Азъ съмъ добрий-тѣ пастырь; добрий-тѣ пастырь душеж-тѣ си полага за овцы-тѣ. А наемникъ-тѣ който не е овчарь, на когото овцы-тѣ не сѫ неговы, види вълкъ-тѣ че иде, и оставя овцы-тѣ и бѣга; и вълкъ-тѣ разграбя овцы-тѣ и распърснува гы. А наемникъ-тѣ бѣга, защото е наемникъ, и не го е грыжа за овцы-тѣ. Азъ съмъ добрий-тѣ пастырь, и познавамъ мои-тѣ, и мои-тѣ мене познаватъ. Както мя познава Отецъ, и азъ познавамъ Отца; и душеж-тѣ си полагамъ зарадъ овцы-тѣ. И други овцы имамъ, които не сѫ отъ тойзи дворъ, и тѣхъ трѣбва